

2 'arin

Nr. 217- Leygardagur 9. november 1996

Havnardrongur er besti skjútti í danska herinum - við rakett -

Óla Christian vísti onga náði, men skeyt rakettnar niður beinanvegin, sigur herovasti hansara. Rakettnar kosta 250.000 hvør.

ÁKI BERTHOLDSEN

Í glognum tíðirnar eru nógvir føroyingar, farnir uttanlands at leita eftir upplivsum, lívsroyndum og eydnuni. Summir teirra fyrribils, aðrir koma ongantið aftur.

Ein av teimum, sum fór uttanlands er havnardrongurin Óla Christian við Sandá í Havn.

Men grundin til, at hann fór var heilt serlig- og hann fór eisini at royna nakað heilt serligt.

Hann fór sjálvboðin í danska herin.

Men líka vist sum tað er, at hann fór, líka vist er tað, at hann kemur aftur á klettarnar, hóast hann hevur roynt so væl sum fáur í herinum.

Men eftir, hvat hann sigur, er tað ein nýggjur maður, sum kemur aftur.

Ein maður, sum er mentur og búnaður ómetaliga nógv hesar seinastu mánaðirnar og ein maður, sum hevur lært, hvønn týðning disiplin, og ikki minst sjálvdisiplin hevur at týða, skal ein beganga seg í samfelagnum.

Órsøkin til, at hann fór í herin var ikki krígsgeði ella vápngeði.

Órsøkin var ein heilt onnur. Vit lata Óla Christian sjálv- an greiða frá.

Støðaðist ikki

- Eg má víðganga, at eg hevði kanska eitt sindur trupult at finna útav, hvat eg vildi. Eg støðaðist ongastadni. Eg var arbeiðsleysur og royndi ymsar útbúgvingar, men einki bar til. Eg royndi bæði handlíkskúla, tekniska skúla, HF og student, men einki nyttaði tí eg tímdi rætt og slætt ikki at passa skúlan.

- Tá var tað, at eg hugsaði, at meldaði eg meg í herin, kundi tað verðið, at eg fekk tíkið í nakkán á mær sjálvum, - ella í hvussu so er tók onkur annar nakkán á mær, tí har her einki sum eitur ikki tíma.

- Eg helt, at tað hevði verið sunt fyrri meg at roynt eina tíð, og nú, eftir at hava verið í herinum nakrar mánaðir, haldi eg framvegis, at tað var tað besta, eg kundi gjørt.

Óla Christian við Sandá

heldur, at tey læra so nógv um disiplin og sjálvdisiplin í herinum, at hann heldur, at øll áttu at roynt tað.

Reysaðir

Óla Christian sigur, at eitt tað fyrsta tú lærir, er, at møta til tíðina.

- Møtir tú ikki til tíðina, verður tú revsaður. Ein vanlig revsing er nøðvast at hava vakt á leguni um víkuskiftið.

- Tann, sum ikki hevur roynt tað, kann valla hugsa sær, hvussu sturt tað er at sita og gløða í lítlum búi og halda vakt uppi yvir nøkrum manntómum bygningum eitt heilt víkuskifti, meðan vinnmennirnir stuttuleika sær í býnum.

Men annars er er lívið í herinum ikki so ræðuligt, sum ein skuldi trúð eftir at hava sæð amerikanskar krígsfilmar.

Teir verða ikki skræddir úr seingini á miðjari nátt at gera armylyftingar í einum runudiki í oysregni. Teir verða heldur ikki settir at vaska WC við tannbust.

Men annars er venjingin hørð.

Samanhaldið í herinum er ikki gott. Óla Christian sigur, at hermennirnir halda saman í nógvum, smáum bólum, og tað er trupult at koma uppi part hjá øðrum.

Og so er tað altíð ein rukka í hvørjari deild, eins og tað sigst, at tað er ein rukka við hvørjum skipi.

Hesi neyðardýrin verða illa argað.

Men hann víðgongur, at triggir teir fyrstu mánaðirnar vóru strævnir. Men síðani vit hava lært eitt sindur, er tað ikki øðrvísi enn eitt arbeiðspláss - men eitt strangt arbeiðspláss.

Og tað verður eisini gingið høgt uppi vit hava tað ruddiligt og klæðini í skápinum skulu liggja sum eftir linjal og hvønn dag verður reitt upp, seingjar-klæðir skift sópað og vaska gólv og turkað, og tú skalt vera nýrakaður hvønn dag. Í fyrstuni fingur vit 20 minuttir at fara undir brúna, raka okkum, lata okkum í og eta.

Arbeiðsdagurin er frá klokkan seks um morgunin til 3-4 seinnapartin.

Men tá ið venjingar eru, eru

vit burtur alla tíðina.

Besti skjútti, við rakett

Óla Christian er í „luftvæms missilbatteri“ í Varde. Teir vóru eini 70 mans upprunaliga í deildini, men nú eru 50 eftir. Hinir eru givnir av ymsum orsökum.

Ein onnur rakettdeld er í herinum, hon er í Keypmannahavn.

Eitt tað størsta upplivsi í venjingunum er, at triggir teir bestu í hvørjari deild sleppa at skjóta hvør sína rakett við skörpum skoti í.

Og tann allarbest í hvørjari deild sleppur at skjóta tvey skot.

Ein stórir partur av venjingunum annars eru í einum stórum simulatori, tað er ein stór telda fyrri 25 milliónir, sum hermennirnir standa inni í og tað skal so eittast at verða vígvøllurin.

Óla Christian hevur staðið seg so væl í hesum royndum, at hann varð besti rakettskjútti í deildini.

Hann slapp so at skjóta tvær rakettnar við skörpum.

- Einaferð um árið er henda serliga royndin, har úrvaldir meistaraskjuttar úr deildunum sleppa at royna seg við at skjóta eina ordiliga rakett niður, sigur T. Landberg, loytnantur, sum er herovasti Óla Christian.

- Í ár fóru teir tó undir eina nýggja roynd og tað var at skjóta tvær rakettnar frá einum tryfóti eftir tveimum málrakettum.

- Vanliga verður bara ein rakett skotin ísenn, men fyrri at kanna, um skjúttin t.d. hevði verið førur fyrri at skotið tvey flogfyr niður við stuttum millumbili, royndur teir at skjóta tvær málrakettnar í luftina, sum skjúttin so skuldi royna at raka.

T. Landberg sigur, at hesa truplu uppgávu fekk Óla Christian og hann loysti hana til fulnar.

Hann sigur, at tá í málrakettirnar eru skotnar í luftina, hevur skjúttin 4, 5 sekund at fáa sær í samband við tær og hann sleppur ikki at skjóta fyrr enn sje sekund eru farin av trygdarávum.

Vanliga skuldi skjúttin havt

Óla Christian við Sandá støðaðist ongastadni. So fór hann í danska herin at læra, at taka í nakkán á sær sjálvum. Tað hevur hjálpt og nú er hann ein heilt annar maður. Tíðin í herinum hevur verið ómetaliga sunn fyrri meg og hetta skuldi øll roynt, tí tað er ótrúligt, sum ein mennist og búast, sigur hann.

eini 10-11 sekund um at skotið rakettnar niður.

- Men Óla Christian vísti onga náði og skeyt rakettnar niður beinanvegin hann slapp at skjóta, sigur loytnanturin.

Hann loysti uppgávuna skjótari enn kappingameytin úr deildini í keypmannahavn. So nú kann Óla Christian prenta heitið „besti rakettskjútti í danska herinum“ á vitiskortid.

Hvør Stinger rakett, sum Óla Christian skeyt, málrakettnar niður við, kosta 250.000 krónur, so tað er ikki nakað, teir sleppa at „spæla“ sær við dagliga.

Nógur mentur

Óla Christian kom í herin 1. apríl og verður liðugur nú

30. desember.

Tað er greitt, at hertænastan verður ikki lívsstarvið hjá Óla Christiani.

Tí nú hann hann er liðugur ætla hann sær at koma heim aftur.

Einaferð ívaðist hann í at melda seg til DIB, tað er tann „Danske Internationale Brigade“, eins og summir úr hansara deild hava gjørt, men hann gjørdi so av at koma heim ístaðin.

Ein annar møguleiki, hann hugsaði um, var at melda seg til K-35, tað er ein sáttmáli við herin við góðari løn, til hann fyllir 35.

Men nú eru treytirnar, at tú skalt verða ST hermaður fyrri at fáa K-35 sáttmála, og tað

hevur ongan hug til.

Í Føroyum ætla hann sær at finna eitthvørt arbeiðið, ella eitt lærupláss.

Og hann er púra sannførdur um, at hann er nógv betri førur fyrri at røkja eitt arbeiðið, ella eitt lærupláss, nú hann hevur verið í herinum.

- Eg havi lært, at tú kemur ikki langt við sløsarí og eg havi lært týðningin at gera mína skyldu og at hava sjálvdisiplin. Somuleiðis haldi eg, at eitt gott viðmælið úr herinum er eitt hent papprí at hava í lúmanum, tá ið arbeiðið ella lærupláss skal søkjast.

Men hann ger eisini greitt, at fær hann einki í Føroyum toluliga skjótt, fer hann avaftur landinum at finna sær okkurt.